

Indvendinger, der kunde gøres derimod, thi det maatte vi gaa ud fra, vilde ske, da vi lige saa lidt som andre Medlemmer i dette Ting vilde være i Stand til at fremsætte noget Forslag, mod hvilket der ikke kunde gøres Indvendinger i formel Henseende. Jeg skal i Parentes bemærke, at jeg har et saadant Forslag, jeg har i sin Tid udarbejdet et saadant Forslag med en hel Række Detailler, som man imidlertid blev enig om ikke at fremsætte, fordi man sagde, og det med Rette: naar Forslaget er udformet i en Række Enkeltheder, kan det meget godt være, at der fremsættes en hel Række Indvendinger mod en Side, som Forslaget maaske ikke har taget op, og som vi ikke kunne have Overblik over i Øjeblikket, og saa vil Kritikken der kunne virke saa meget stærkere. Man vilde da maaske sige: I have netop taget Enkeltheder med, og paa de Punkter, som vi nu ikke synes høre med, have I ment, at der skulde Lovforslaget netop virke under Hensyn til det, der var taget med. Naar vi nu have fremsat Lovforslaget, som vi have gjort, idet vi have fremsat Princippet, have vi samtidig dermed inviteret andre til at møde med deres Krav for i øvrigt at kunne acceptere Princippet. Regeringen siger saa: Vi ville have en Række detaillerede Bestemmelser indsat i dette Forslag, før vi kunne gaa med dertil, og man kan overhovedet rejse det Spørgsmaal, om man vil gaa med til at yde Penge til og lade Penge administrere af disse Foreninger, og der var den højtærede Indenrigsminister saa ganske overordentlig betænkelig. Imidlertid, paa denne Maade administreres jo Hundred Tusinder og atter Hundred Tusinder om Aaret, f. Eks. til Landbrugets og til Industriens Fremme, uden at der findes saadane meget minutiøse Regler. Man har voteret, at der skal ydes til disse Formaal, der er efterhaanden skabt Praksis for, hvorledes man benytter disse Penge; der afgives en Beretning, og hvis Administrationen skønner, at Pengene ikke benyttes paa den Maade, som var Forudsætningen, vil man selvfølgelig, naar man faar det at vide af Beretningen, sige: saa kunne vi fremtidig ikke lade disse Foreninger administrere disse Penge. Saaledes vil det naturligvis ogsaa gaa med det foreliggende Forslag. Hvis man gennemførte det, og hvis man, hvad man meget godt kunde, blev staaende ved Forslagets Bestemmelser, vilde man af de Beretninger, som kom frem, og som Ministeren naturligvis vilde forlange fremsætte i en bestemt Form for at kunne skaffe sig Oplysninger;

meget let komme til Klarhed over, hvorvidt de Foreninger, til hvilke man havde ydet Understøttelse eller Bidrag, ogsaa havde fyldestgjort den Opgave paa en tilfredsstillende Maade, som Understøttelsen skulde hjælpe dem til, og ikke havde misbrugt Statskassens Midler. Det vilde slet ikke være saa vanskeligt, og netop den Omstændighed, at Lovforslaget ikke indeholder meget detaillerede Bestemmelser, bevirker jo, at Administrationen har en ganske anderledes vid Adgang til at kræve visse Regler opfyldte og visse bestemte Fremgangsmaader fulgte, end hvis Forslaget havde indeholdt detaillerede Bestemmelser, hvormed det var givet, at man ikke kunde gaa andre Veje end dem, der vare anviste i den vedtagne Lov. Alle de Indvendinger, der ere gjorte fra Ministerens Side, kunne afhjælpes, men den højtærede Minister vil dog ikke være tilfreds, naar de ere afhjulpne, thi siger Ministeren, det er alligevel et galt Princip, vi kunne alligevel ikke understøtte Fag- og Arbejderforeninger, der understøtte arbejdsløse, Sagen befinder sig endnu paa Overvejelsesens Stadium, det er famlende Forsøg, vi kunne ikke gaa ind derpaa. Naar dette altsaa er Resultatet, synes jeg ikke, at den højtærede Minister har megen Fornøjelse af sine Indvendinger; han har ikke ved de Bemærkninger, han har gjort, paa nogen som helst Maade bidraget til at løse det Spørgsmaal, som der var Tale om at løse, han har ikke gavnet Sagen eller de arbejdsløse det allermindste med alle de Bemærkninger, han har gjort om dette Lovforslag. Hvis han derimod havde sagt, at sker det og det, saa kan det løses paa den og den Maade, saa havde han virkelig bidraget til Løsningen og havde gjort noget godt. Nu har den højtærede Minister, hvad der jo ikke er vanskeligt, naar man er uvillig stemt mod et Forslag, kun gjort opmærksom paa de Mangler, der kunne være ved Forslaget, og derfor kommer den højtærede Ministers Bemærkninger paa dette Punkt ind under den Kategori, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgskreds (J. Nielsen) talte om: det var kun Ord og Ord, ikke andet end Ord, og Ord kunne ikke gøre det. Den højtærede Minister har anvendt mange Ord paa dette Lovforslag, men han kunde jo have sparet sig Ordene, thi saa vidt jeg kunde forstaa ham, gik det ud paa, at enten man nu brugte den ene eller den anden Fremgangsmaade, kunde eller vilde han ikke være med til at støtte denne Sag paa denne Basis.